

Salaris: ¿qui en dóna més?

Mentre que la patronal recomana el 6% d'augment salarial per aquest any, els sindicats demanen que aquest se situï entre el 7 i el 9%. Aquestes diferències de reivindicacions també es donen a la resta d'Europa.

L'augment interanual de l'IPC l'any 1989 ha estat del 6'9%. Enfront d'aquesta xifra, la patronal recomana per a enguany un augment salarial màxim del 6% considerant que tot el que sigui superior a aquesta xifra haurà d'estar justificat per l'augment de productivitat de les empreses.

A l'hora de tancar aquest número de la revista, a Catalunya ja s'han signat 10 convenis d'empreses i sectors que afecten prop de 9.000 treballadors, amb un increment salarial mitjà del 7'5%, segons el balanç de la secretaria d'acció sindical de CCOO. Fonts de Foment del Treball assenyalen, d'altra banda, que queden pendents a Catalunya 131 convenis per sectors per pactar que afecten un milió dues-centes mil persones. Per empreses són 294 els convenis que queden per signar i que afecten prop de 80.000 treballadors.

Però és veritat que qui no plora no mama. D'acord amb la dita popular, els sindicats demanen un increment mitjà del 8% per tal de reduir el desequilibri que es produeix entre l'augment real del cost de la vida i el nivell salarial dels treballadors.

No obstant, cal distingir entre les expectatives d'augment que puguin tenir els funcionaris de la dels treballadors del sector privat. Aquests darrers es veuran beneficiats en funció dels resultats obtinguts per les seves respectives empreses.

En els darrers mesos, la política econòmica del govern central s'ha caracteritzat per les mesures restrictives del consum privats. Aquestes mesures han frenat també el volum d'inversions previstes per les empreses, les quals es mostren reticents a l'hora de negociar els increments salarials dels seus treballadors.

Àustria, Bèlgica, Holanda i Suïssa han tingut un IPC per sota del 3%

Executius, entització a l'alça.

	Professor institut	Caixer de banc	Secretària	Enginyer
París	1.482.624	2.036.736	1.392.768	2.793.024
Brussel·les	1.490.112	1.422.720	1.490.112	2.583.360
Londres	1.587.417	2.059.200	1.550.016	2.104.128
Zurich	4.245.657	4.260.672	2.778.048	4.889.664
Francfort	2.456.064	2.208.960	1.669.824	2.793.024
Milà	1.422.720	1.954.368	1.220.544	2.268.864
Barcelona	2.501.423	1.188.000	1.776.194	2.288.762

Sous anuals 90

	França	Alemanya	Bèlgica	Itàlia	Països Catalans	Regne Unit
Presidents, consellers delegats i directors	65,1	73,4	57,5	77,9	86,6	57,3
Directors d'àrea, alts executius i quadres mitjos	47,0	48,9	43,2	55,3	58,3	40,9
Caps departaments, tècnics qualificats, professionals amb experiència	31,1	35,1	30,2	30,1	39,2	27,1
Supervisors, titulars, representants de vendes	18,4	20,9	18,4	17,7	22,7	16,3

Ingressos nets en milers de dòlars anuals usant paritats de poder adquisitiu com a tipus de canvi

l'any passat. A l'altre extrem, Grècia i Portugal han patit una inflació superior al 12'5%. A mig camí se situen el Regne Unit, Finlàndia, Suècia i Itàlia, que han sobrepassat el 6'5% d'inflació.

A França mateix, tot i haver contingut la inflació en un 3'7%, el sindicat majoritari CGT (Confederació General de Treballadors) reivindica "un augment salarial de 1.500 francs (unes 30.000 pessetes) per a tots". Per la seva banda, la patronal francesa ha manifestat el seu total desacord a les propostes sindicals. El seu president, François Périgot, ho ha deixat ben clar: "que abaixin els impostos i els patrons apujaran els sous".

Segons un estudi realitzat per la consultora Grup Hay, líder mundial en aquest sector, la previsió d'augment percentual del sou base fins al proper mes de juliol reflecteix les següents dades: per a la categoria de presidents, consellers delegats i directors generals, els increments màxims es produiran a Grècia (20%), Portugal (19'2%) i l'estat espanyol (12'5%). En canvi, França (4'4%), Holanda (4'0%) i Alemanya (6'0%) seran els països amb uns augments més baixos dins d'aquestes categories.

Per a càrrecs com el de supervisors, titulars, representants de vendes i encarregats, els augments previstos en el sou base seran del 17% a Grècia, 14'9% a Portugal i del 8% a l'estat espanyol. Tal i com passava en el cas anterior, a França (4'4%), Holanda (2'5%) i Alemanya (4'5%) serà on les retribucions augmentaran menys.

GRATAR-SE LES BUTXAQUES

Evidentment, els que menys es graten les butxaques són els alts càrrecs executius, entre altres coses perquè els seus honoraris estan en funció de la seva vàlua, l'experiència aportada, el sexe, el nivell de responsabilitat del càrrec i el potencial de l'empresa.

A Catalunya, un cap de vendes pot guanyar de 5 a 7 milions de pessetes brutes anuals i un gerent d'empresa pot arribar a embutxacar-se de 7 a 9 milions. Això pel que fa a empreses privades, ja que en les públiques els sous dels alts càrrecs no estan contemplats.

A més, la majoria d'aquests salaris solen complementar-se amb incentius diversos, que van des de la vivenda i

Els funcionaris aspiren a treballar en el sector privat.

el cotxe fins a assegurances de vida. Les raons no són altres que les fiscals: a major salari, major retenció fiscal. És per això que la majoria d'executius prefereixen obtenir un salari en espècies que en diners reals.

S'ha de tenir en compte, també, el factor de l'oferta i la demanda. És a dir, en el cas espanyol, els alts càrrecs executius han estat fins fa pocs anys pràcticament inexistents i ara, donada la importància que representen per a l'empresa, es cotitzen cada dia més.

La consultora francesa TPFC indica en un estudi recent que els executius d'aquest país guanyen més que els seus homòlegs belgues, anglesos i holandesos. Alhora, aquests darrers guanyarien més que els executius alemanys i italians.

Ara bé, en el cas de les Societats Anònimes Laborals i Cooperatives, les diferències de salari entre els directius i els quadros mitjans i treballadors no són gaire diferents. Això comporta més problemes, a l'hora de negociar convenis, entre els mateixos directius que amb els seus treballadors.

Les diferències també són evidents entre el sector públic i el privat. Així, mentre que un enginyer assalariat co-

brarà aquest any al voltant de les 160.000 pessetes mensuals, en el sector privat pot arribar a cobrar de 250 a 350.000 pessetes al mes, sou que ja s'acosta més al que percep un enginyer francès en el sector públic (360.000 pessetes).

Una auxiliar administrativa oficial de primera, en el sector públic cobra 126.000 pessetes i en una empresa privada pot cobrar des de 115 a 250.000 pessetes al mes.

Es per això que molts dels alts càrrecs i quadros mitjans comencen treballant en l'administració pública i després salten a les empreses privades on els sous que tindran seran força més alts. Són els casos de l'ex-ministre Miguel Boyer, l'ex-conseller Josep Miró i Ardèvol, Joan Rigol o Max Canher, entre molts altres.

SALARIS NETS, SALARIS BRUTS

El que està clar és que els salaris no pugen en la mateixa proporció que ho fa el cost real de la vida. D'aquí les sempre eternes reivindicacions dels sindicats. També és força evident que

les diverses professions no tenen la mateixa facilitat de promoció al llarg dels anys de la carrera professional.

Així, una hostessa d'aviació, en iniciar la seva professió cobrarà al voltant de les 180.000 pessetes i en finalitzar la seva carrera professional, aquest salari es pot veure incrementat fins a les 410.000 pessetes. Per contra, un vigilant jurat passarà de les 110.000 inicials a les 115.000 pessetes.

Ara bé, a partir dels sous bases des del qual es pacten els convenis, després cal afegir en la majoria dels casos els complements d'aquest. És a dir, els complements de destinació, d'especificitat, de producció, complements per transport, per perillositat en el lloc de treball... Per exemple, en el cas d'un funcionari administratiu cap de negociat té un sou d'1.083.374 calculat en catorze pagues, si se li afegeixen els complements de destinació i de productivitat arribarà a un sou d'1.734.278 pessetes. Ara bé, aquest serà el sou brut, del qual s'haurà de descomptar el percentatge corresponent a l'IRPF i el 6% de la Seguretat Social.

Silvia Monfort